

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

Gorzów Wielkopolski, dnia 7 czerwca 2023 r.

Poz. 1629

UCHWAŁA NR 148/2023 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 6 czerwca 2023 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (j.t. Dz.U. z 2022 r. poz. 1668 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz.U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego w przedmiocie zgodności z prawem uchwały Nr XXXII/310/2023 Rady Gminy Siedlisko z dnia 26 kwietnia 2023 r. w sprawie poboru podatku rolnego, leśnego i od nieruchomości w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia inkaso, **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze stwierdza nieważność w części § 5 przedmiotowej uchwały w zakresie słów "i terminowo" jako sprzecznego z art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz.U. z 2023 r. poz. 70), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 333 ze zm.) oraz art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (j.t. Dz.U. z 2019 r. poz. 888 ze zm.).**

UZASADNIENIE

Rada Gminy Siedlisko na sesji w dniu 26 kwietnia 2023 r. podjęła uchwałę Nr XXXII/310/2023 w sprawie poboru podatku rolnego, leśnego i od nieruchomości w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia inkaso.

Oceniając zgodność postanowień przedmiotowej uchwały z przepisami prawa, Kolegium Izby stwierdziło, że zapis § 5 uchwały o treści: „*Ustala się wynagrodzenie za inkaso w wysokości 12% od sumy zainkasowanych i terminowo przekazanych do Urzędu Gminy podatków*” narusza w zakresie słów "**i terminowo**" art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz.U. z 2023 r. poz. 70), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 333 ze zm.) oraz art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (j.t. Dz.U. z 2019 r. poz. 888 ze zm.).

Zgodnie z art. 7 ustawy Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wobec powyższego podstawa ich działania w realizacji zadań publicznych musi każdorazowo wynikać z normy prawa materialnego, upoważniającej organ do podjęcia konkretnego działania. Nie mogą zatem podejmować działań faktycznych ani prawnych, które nie znajdują umocowania w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, o których stanowi art. 87 ustawy Konstytucji RP.

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Na podstawie art. 40 ust. 1 tej ustawy gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, ale tylko na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego. Przepisem ustawowym zawierającym upoważnienie dla rady gminy do zarządzania poboru podatku od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa oraz wyznaczenia inkasentów i określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso jest art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz.U. z 2023 r. poz. 70). Natomiast na podstawie art. 6b ustawy z dnia 15 listopada

1984 r. o podatku rolnym (j.t. Dz.U. z 2020 poz. 333 ze zm.) rada gminy może zarządzić pobór podatku rolnego od osób fizycznych w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso. Z kolei art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (j.t. Dz.U. z 2019 r. poz. 888 ze zm) uprawnia radę gminy do zarządzania poboru podatku leśnego, od osób wymienionych w art. 6 ust. 2 ww. ustawy, w drodze inkasa, oraz do wyznaczenia inkasentów i do określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso.

Wprowadzając zapis § 5 przedmiotowej uchwały o treści: „*Ustala się wynagrodzenie za inkaso w wysokości 12% od sumy zainkasowanych i terminowo przekazanych do Urzędu Gminy podatków*” w zakresie słów *"i terminowo"* Rada Gminy Siedlisko przekroczyła wskazane wyżej delegacje ustawowe. Przepisy art. 6 ust. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 6b ustawy o podatku rolnym oraz art. 6 ust. 8 ustawy o podatku leśnym nie wyposażają rady gminy w prawo do stanowienia dodatkowych uregulowań w przedmiocie inkasa. W konsekwencji nie można uzależnić wypłaty wynagrodzenia z tytułu poboru podatku od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa, wynagrodzenia z tytułu poboru podatku rolnego od osób fizycznych w drodze inkasa oraz wynagrodzenia z tytułu poboru podatku leśnego od osób wymienionych w art. 6 ust. 2 ustawy o podatku leśnym w drodze inkasa **od terminowego** przekazania podatków do urzędu gminy. Zasady odpowiedzialności za niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie obowiązków przez inkasentów oraz zasady postępowania organu podatkowego regulują przepisy art. 30 § 2, § 3 oraz § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 ze zm.).

W wyroku z dnia 12 maja 2010 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt I OSK 672/10 Naczelny Sąd Administracyjny (odwołując się do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 maja 1998 r., sygn. U/19/97, OTK ZU nr 4/1998 r. poz. 48, s. 262) zwrócił uwagę na to, że przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego, podlega ścisłej wykładni językowej i nie może prowadzić do objęcia zakresem upoważnienia materii w nim niewymienionych, w drodze wykładni celowościowej. Organ wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniony ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego (LEX nr 595462). Podobnie w wyroku z dnia 05 lipca 2013 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I SA/Kr 211/13 (LEX nr 1342556) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wyraził pogląd, iż naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Normy kompetencyjne (upoważniające) powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Niedopuszczalnym jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii.

Zdaniem Kolegium Izby wyżej wskazane postanowienie badanej uchwały w zakresie słów **"i terminowo"** wykracza poza kompetencje organu stanowiącego gminy, określone przepisami art. 6 ust. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 6b ustawy o podatku rolnym oraz art. 6 ust. 8 ustawy o podatku leśnym.

Zgodnie z zasadą legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, w myśl której organy administracji publicznej są zobowiązane działać na podstawie i w granicach prawa, należało uznać, iż wskazana i zakwestionowana wyżej przez Kolegium Izby, regulacja aktu prawa miejscowego istotnie narusza obowiązujący porządek prawny.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji niniejszej uchwały.

Na uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze, służy Gminie prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem tut. Kolegium, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Ryszard Zajązkowski